

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2016, č. j. 10 A 221/2016 - 6,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se podáním označeným jako „*Žaloba proti nezákonnému zásahu ve věci pod sp. zn.: 8 A 191/2016 Městského soudu v Praze*“ domáhal ochrany proti zásahu, který měl spočívat v tom, že „*výše uvedený senát (soudci) obecného soudu v rozporu s rozvrhem práce soudu porušil čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a § 42 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb.*“

Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) posoudil podání stěžovatele jako správní žalobu a v záhlaví specifikovaným usnesením ji podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl. Dospěl k závěru, že žalobou napadený postup soudu (nerespektování zásady zákonného soudce při rozhodování) nepodléhá přezkoumání soudem ve správním soudnictví, neboť se nejedná o následek činnosti správního orgánu v oblasti veřejné správy. Současně městský soud zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce a nepřiznal mu osvobození od soudních poplatků.

Proti usnesení městského soudu podal stěžovatel dne 20. 1. 2017 včasnou kasační stížnost a požádal o ustanovení zástupce a o osvobození od soudních poplatků.

Usnesením ze dne 31. 1. 2017, č. j. 5 As 17/2017 – 12, Nejvyšší správní soud stěžovateli pro zjevnou neúspěšnost jeho návrhu (kasační stížnosti) nepřiznal osvobození od soudních poplatků a zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Současně zdejší soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč. Současně byl stěžovatel poučen o právních následcích nesplnění poplatkové povinnosti.

Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno stěžovateli formou náhradního doručení dne 17. 2. 2017. Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že stěžovatel ve lhůtě stanovené uvedeným usnesením, ani později, poplatek za kasační stížnost neuhradil.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zastavit.

Na rozhodnutí zdejšího soudu o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nemají vliv ani opětovné žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce ze dnů 24. 2. 2017 a 27. 2. 2017, které odůvodnil údajnou změnou svých poměrů.

Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu o podané žádosti o osvobození od soudních poplatků musí být rozhodnuto dříve, než soud pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Toto obecné pravidlo má ovšem své výjimky, neboť jeho mechanické uplatňování by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakovaním stále stejných žádostí a rozhodnutí o nich (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, či usnesení Ústavního soudu ze dne 14. 10. 2004, sp. zn. III. ÚS 404/04, nebo rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2014, č. j. 2 Afs 10/2014 – 21, a ze dne 14. 9. 2016, č. j. 6 As 123/2016 – 29). O uvedenou výjimku se jedná rovněž v nyní projednávané věci, neboť stěžovateli nebylo usnesením ze dne 31. 1. 2017, č. j. 5 As 17/2017 – 12, přiznáno osvobození od soudních poplatků výlučně pro zjevnou neúspěšnost jeho návrhu (kasační stížnosti); splněním dalších podmínek pro přiznání osvobození, kterými je např. otázka majetkových a jiných poměrů stěžovatele, se zdejší soud nezabýval. Na uvedený důvod nepřiznání osvobození od soudních poplatků tedy nemá nyní stěžovatelem tvrzená údajná změna jeho poměrů jakýkoli vliv. Nejvyšší správní soud proto o jeho opakovaných žádostech o osvobození od soudních poplatků znovu nerozhodoval.

S ohledem na skutečnost, že Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti stěžovatele zastavil, je již nerozhodné, že stěžovatel rovněž nedoložil splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 28. února 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu